

ikke forlange, at vi, naar vi ser, at det er saaledes, naar vi ser, at her er et rent Opløsningsferment, et Ferment, som er i stik Modsetning til hele det kapitalistiske Samfunds Natur, saa skal gaa med. Men man kan forlange, at Regeringen nu trækker sig tilbage paa dette Punkt, fordi det, der kræves, ikke er andet end Anvendelse af ganske simpel Logik, og saa vil jeg ikke anse det for umuligt — navnlig hvis vi blev lidt mindre nervøse og lidt mindre ophidsede, saa at ikke alting skulde gaa i et Jag og i et Mas med Lovforslag, som en 15 Aars Dreng kan sige sig selv, at man ikke kan haspe igennem i Løbet af en Uge; hvis man kunde faa lidt Ro over sig, give en lille Smule Tid, og hvis man kunde gøre denne Indrømmelse, som jeg synes maa være let at gøre for en socialistisk Regering — saa vil jeg mene, det ikke var ugerligt at undgaa det, som jeg anser for en Forsmædelse: at blive pisket til Valg over saadant noget Nonsens, over saadant noget Snavs, som denne Meningsforskel mellem de to Herrer er.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg hører altid det ærede Medlem Hr. Frænkel med megen Interesse, men det bedrøver mig, at det ærede Medlem ved denne Lejlighed har gjort sig skyldig i en stor Fejltagelse, idet han mener, at et eventuelt Valg skulde blive dekretet paa Grund af den lille Strid, der var mellem Statsministeren og det ærede Medlem Hr. Rode. Nej, Aarsagen, bør det ærede Medlem vide, stikker langt dybere. Aarsagen, maa det ærede Medlem vide, var, at der her blev fremsat Lovforslag fra Ministeriets Side, der blev regnet for at være af en saa uhyre Betydning, at det var en bydende Nødvendighed at faa disse Lovforslag gennemført. Selvfølgelig regnede den højtærede Statsminister med, at den naturlige Opposition her indenfor Rigsdagen vilde rejse sig derimod, eventuelt, der var jo ogsaa Mulighed for, at Fornuften kunde blive taget fangen for en Gangs Skyld, men han regnede selvfølgelig ikke med, at det Parti, som støtter Ministeriet, vilde vise en vis Kølighed, da disse Lovforslag kom frem. Det var Aarsagen til, at der fremkom Bemærkninger om, at hvis der ikke kunde faas noget ud af disse Lovforslag, maatte vi gaa til Valg, og ikke den tilfældige bitte Strid, der var mellem to Personer.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Frænkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Frænkel: Aarsagen — ja, naturligvis laa Aarsagen dybere, det ved vi nok. Den laa simpelt i, at de to Partier vilde ikke arbejde sammen, men Anledningen var jo dog den nævnte. Jeg mener bare, at Befolkningen ikke vil kunne andet end regne os det til Skam, at vi over et Lovforslag som dette og i en Tid som denne styrter os ind i et Valg paa en saadan Foranledning.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Nej, Anledningen var heller ikke den, som det ærede Medlem nævner. Den egentlige Anledning, det, der virkelig har Vægt, var den Udtalelse, som faldt den Dag, da Statsministeren svarede det radikale Venstres Ordfører (Dahlgaard) med Hensyn til det Lovforslag, der foreligger, og ikke det, der skete Dagen efter mellem Socialministeren og det radikale Venstres Ordfører og senere mellem Statsministeren og det ærede Medlem Hr. Rode.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Frænkel har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed sluttes denne Række korte Bemærkninger.

Frænkel: Dersom det ærede Medlem tror, at jeg agter at foretage nogen dialektisk Gymnastik sammen med ham heroppe, tager han knusende fejl, det er Situationen efter min Opfattelse alt for alvorlig til. For hele Landet staar det, som om det er en Strid mellem disse to Herrer om et eller andet — jeg havde nær sagt . . . jeg ved saamænd snart ikke selv, hvad det er, der skal bruges som Grund til Bruddet —, og det i et Øjeblik og under Behandlingen af en Sag som denne, der paa den mest reale Maade berører Tusinder af Hjem her i Landet. Det vil blive opfattet som en Skam, og derigennem bliver Rigsdagens Værdighed nedsat, og jeg kan ikke se rettere end, at det maa kunne undgaa, hvis man har en Regering, som er i Stand til at anvende sin sunde Fornuft paa det, som den kræver af Rigsdagen og Samfundet.

Nis Nissen: I den Debat, der er ført her i Tinget de sidste Dage, har sønderjydske Forhold indtaget en meget betydelig Plads, og der er vist en hel Del af Medlemmerne,